

РЕШЕНИЕ

№ 3258

гр. София, 17.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 04.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8869** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 195б от Закона за водите (ЗВ) и с чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Образувано е по жалба на "Напоителни системи" ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес – [населено място], район „О. купел“, [улица], представлявано от А. С. М. , против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 75/09.09.2022г., издаден от директора на Б. дирекция "И. район", с който на основание чл. 195б, ал. 1 и 2 във вр. с чл. 194, ал. 1, т. 1, б. "а" и чл. 194, ал. 2 от ЗВ е установено по основание и размер задължение на "Напоителни системи" ЕАД, представляващо дължима такса за водовземане от повърхностни води съгласно разрешително № 003532/16.02.2005г., изменено и продължено с Решение № 290/22.10.2022г., издадени от Министъра на околната среда и водите, и на осн. § 9, предложение второ от ПЗР на ЗВ, за периода 01.01.2020г. до 31.12.2020г. , в размер: главница – 110631, 29 лв., ведно с дължимата законна лихва за периода на забава от 16.02.2021 г. до 09.09.2022 г. в размер на 17548,76 лв., както и законна лихва до окончателното погасяване на главницата от датата, следваща датата на издаване на настоящия АУПДВ

Жалбоподателят "Напоителни системи" ЕАД обжалва АУПДВ като издаден при съществено нарушение на процесуалните правила и при съществено нарушение на материалноправните разпоредби. Твърди, че актът не отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, тъй като не е мотивиран – не съдържа фактически и правни основания за

издаването му. Сочи, че при проверката не е присъствал служител на дружеството и констативният акт не е подписан от представляващия дружеството. В съдебно заседание жалбата се поддържа от юриконсулт Ал. П.. Претендира отмяна на административния акт и заплащане на съдебните разноски по представен списък.

Ответникът – Директорът на Б. дирекция "И. район" , чрез процесуалния си представител юриконсулт Неделя Г., оспорва жалбата. Сочи, че АУПДВ е издаден въз основа на декларираните от жалбоподателя данни и не се установява различна фактическа обстановка. Претендира юриконсултско възграждение. Представя писмени бележки.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите на страните приема за установено от фактическа страна следното:

„Напоителни системи“ ЕАД притежава разрешително № 003532/16.02.2005г., изменено продължено с Решение № 290/22.10.2010г., издадени от Министъра на околната среда и водите, с което е предоставено правото на водовземане от яз. „Т.“, изграден на река Т., в землището на [населено място], [община], Софийска област. Разрешена цел за напояване и риборазвъждане, с лимит на ползваната вода до 174,0 млн. м³/год. Водовземането по цели и направление се осъществява в съответствие с месечните графици за използване на водите на комплексните и значими язовири, утвърдени от Министъра на околната среда и водите през месеците април, май, юни, юли, август, септември и октомври, с краен срок на действие на разрешителното до 30.10.2020г., и на основание § 9, предложение второ от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за водите. След крайният срок дружеството не е преустановило водовземането.

В раздел „Такса за водовземане“ на цитираното разрешително е вменено на жалбоподателя като титуляр на разрешителното да заплаща такса за водовземане, съгласно размерите и сроковете, определени в Тарифа на МС по чл.194 от ЗВ.

От жалбоподателя е представена коригираща Декларация по чл.194б ал.1 от ЗВ с вх.№ КД-04-2068/25.06.2021г. за определяне размера на такса водоползване за 2020г. по разрешение № 003532/16.02.2005г.

Въз основа на подадената декларация е извършена проверка по документи от експерти на БД И. на 05.07.2021г., обективирана в констативен протокол № Пз-235/05.07.2021г./ лист 28-29 от делото/, във връзка с дължими такси по разрешително № 003532/16.02.2005г., изменено и продължено с Решение № 290/22.10.2010г., издадени от Министъра на околната среда и водите. На основание § 9, предложение второ от ПЗР на ЗВ е констатирано, че не е заплатена дължимата такса за водовземане от повърхностни води за периода 01.01.2020г. - 31.12.2020г., която е в размер на 110 631,29лв. (сто и десет хиляди шестстотин тридесет и един лева и двадесет и девет стотинки)

Съставеният констативен протокол № Пз-235/05.07.2021г., ведно с покана за доброволно изпълнение на задължението са предявени на титуляра на разрешителното „Напоителни системи“ ЕАД с писмо изх. № ПО-02- 345/21.12.2021г. на Б. дирекция „И. район“.

С цитираното писмо на „Напоителни системи“ ЕАД, като титуляр по разрешително № № 003532/16.02.2005г., изменено и продължено с Решение № 290/22.10.2010г., издадени от Министъра на околната среда и водите, и на основание § 9, предложение второ от ПЗР на ЗВ, на основание чл. 195б, ал. 2, т. 3 от Закона за водите, във връзка е

чл. 182, ал. 2, т. 1 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс /ДОПК/, е изпратена покана за доброволно изпълнение за дължимата сума за периода 01.01.2020г. до 31.12.2020г. в размер на главница: 110 631,29лв, върху която следва да се начисли и дължимата законна лихва за периода на забава. Дружеството е уведомено, че при неспазване на указания им срок от получаване на поканата, ведно с уведомлението ще се предприемат действия за откриване на производство по установяване на публично държавно вземане и за принудително събиране заедно с лихви и разноски от НАП по реда на ДОПК.

На основание чл. 26 от АПК на „Напоителни системи” ЕАД е изпратено уведомление, че започва процедура по установяване на незаплатените доброволно в срок задължения за такси за периода 01.01.2020г. - 31.12.2020г., с което му е указана възможността да се яви в Б. дирекция „И. район“, за да се запознае със събраните доказателства в административното производство по установяването на публичното задължение.

Поканата за доброволно изпълнение, ведно с уведомлението за започване на производство е връчено на дружеството на 23.12.2021г., видно от известие за доставяне -обратна разписка с бар код идентификация ИД PS 4040 01RYQC H, приложена на лист 19 от делото/

Производството е приключило с постановяване на оспорения АУПДВ № 75/09.09.2022 г.

В хода на съдебното производство са приети писмените доказателства, съдържащи се в административната преписка. Допусната е до изслушване съдебно –счетоводна експертиза. Съгласно приетото по делото заключение, което не е оспорено от страните, вещото лице е констатирало, че към датата на издаване на Акта за установяване на публично държавно вземане „Напоителни системи“ ЕАД не е внесло сумите, които са установени по него.

Експертизата установява, че показателят „отнет годишен воден обем“, част от формулата за определяне на дължимата такса за водовземане е изчислен след подадени данни с имейли и писма, документирани с протоколи и месечни сведения, подавани именно от „Напоителни системи“ ЕАД, клон Т. до БД И. център П. и до Регионално бюро П. за ползване на водни обеми от комплексните и значими язовири от „Напоителни системи“ ЕАД, клон Т..

Отнетите водни обеми за напояване през 2020г. от воден обект яз. Т. чрез ВЕЦ Т. по разрешително № 003532/16.02.2005г. са 121 572 848 куб. м. Корекционният коефициент от формулата за дължимата такса за водовземане при ненадвишаване на лимита на ползваната вода по разрешително № 003532/16.02.2005г., изменено и продължено с Решение № 290/22.10.2010г. е 0,7 - вписан в „Забележка“ към декларацията по 194б от Закона за водите. При проведения разпит на вещото лице в открито съдебно заседание на 04.05.2023г. , същото е уточнило, че коригираща декларация е подадена от „Напоителни системи“ ЕАД, поради отнетият воден обем, коефициентът е 0,7, така както е посочен и в коригиращата декларация по чл.194б от ЗВ

При тези фактически данни съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебно оспорване акт и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК. Разгледана по същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган- директор на Б. дирекция "И.

район", овластен с нормата на чл. 195б, ал. 1 от Закона за водите.

Издаден е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити. Обжалваният акт отговаря на всички изисквания на чл. 59, ал. 2 и 3 от АПК. В акта са посочени издателят на акта и адресатът, размерът и периодът на задължението, както и правното основание, въз основа на което е изчислено Изрично са цитирани констатациите, в изготвения протокол от извършената в хода на административното производство проверка по документи.

При извършената служебна проверка съдът не констатира съществени нарушения на административнопроизводствени правила. Жалбоподателят е надлежно уведомен за започване на производството с писмо с № ПО-02-345/21.12.2021г. и на същия е предоставена възможност да заяви становище и да ангажира доказателства, да направи писмени бележки и възражения. Спазени са правилата на чл.26 от АПК и на дружеството-жалбоподател е било гарантирано правото на защита. Имало е възможност да направи всичките си искания и възражения и да представи писмени доказателства. Нито в административното производство, нито в настоящото съдебно производство, жалбоподателят представи нови писмени доказателства, установяващи плащане на процесните задължения. Актът се съставя въз основа на писмени доказателства, включващи: 1. извлечения от сметките, по които постъпват таксите; 2. платежни и други счетоводни документи, издадени от лицата, използващи водите; 3. покана към лицето за доброволно изпълнение; 4. констативни протоколи от извършения контрол за изпълнение на задължението /чл.195, ал.2 от ЗВ/. Процесният акт е издаден въз основа на представена от дружеството декларация по чл. 194б от ЗВ за периода, поканата за доброволно изпълнение и констативен протокол от проверка за изпълнение на задълженията.

Актът е издаден въз основа на направените при проверката констатации, съдържащи се в съставения констативен протокол № Пз-235 от 05.07.2021 г., въз основа на информацията, съдържаща се в представена коригираща Декларация по чл.194б ал.1 от ЗВ с вх.№ КД-04-2068/25.06.2021г. за определяне размера на такса за водовземане за 2020г.

Изпратена е покана за доброволно изпълнение на задълженията.

Съдът намира за неоснователни наведените в жалбата доводи за допуснато в административното производство съществено процесуално нарушение,

Установените при проверката данни за иззетото от водния обект количество вода напълно съответстват на декларираните от жалбоподателя.

Твърденията в жалбата за неспазване на изискванията за форма, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон са общи и неконкретизирани.

Според настоящия съдебен състав оспореният АУПДВ е издаден и в съответствие с приложимия материален закон.

Предмет на съдебна проверка е акт по чл. 195б от Закона за водите, установяващ държавно вземане с публичен характер, касаещо неплатена такса за водовземане на води, определена на основание чл. 194, ал. 1, т. 1 б. "а" от Закона за водите, в размера, съгласно чл. 1, ал. 1, т. 1, б. "а", чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 1 и ал. 3, чл. 11, ал. 1, посредством чл. 12, ал. 1, т. 3 и ал. 3, т. 1 от Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване. Съгласно разпоредбата на чл. 195б от Закона за водите вземанията за незаплатените по реда на чл. 195а, ал. 1 такси по този закон се определят с акт за установяване на публично държавно вземане от

директорите на басейнови дирекции, издаден по реда на чл. 166 ДОПК, което производство има за цел установяване по основание и размер на публични вземания. Основанието за дължимостта на процесната такса за водовземане е регламентирано със Закона за водите, като законодателят в нормата на чл. 194, ал. 6 от Закона за водите е предвидил конкретният размер на дължимата такса да се определя съгласно подзаконов нормативен акт. В настоящия случай е приложима Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, в сила от 01.01.2017 г. за периода 2019 г. и § 9 ПЗР ЗВ.

Съгласно чл. 11, ал. 1 от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обекти и за замърсяване (приета с ПМС № 383 от 29.12.2016г., обн., ДВ, бр. 2 от 6.01.2017 г., в сила от 01.01.2017 г.) размерът на таксата за водовземане от повърхностни води се изчислява като единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана отнетата вода, съгласно таблиците по чл. 12 - лв./куб. м. се умножи по размера на отнетия годишен воден обем – за повърхностни и подземни води, в куб. м (W). В случая дължимата такса за 2020 г. е изчислена при спазване на цитираните норми от действащия материален закон. Този извод се основана и на приетата по делото и неоспорена съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира, като обоснована и задълбочено изготвена въз основа на всички доказателства по делото.

Задължението, установено с обжалвания акт, следва от издаденото разрешително за водовземане и зависи от отнетия обем и таксата на единица обем по Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване. Отнетият обем и дължимата такса на същото основание и в същия размер са декларирани от самото дружество жалбоподател с коригирана Декларация вх. № КД-04-2068/25.06.2021 г., но плащания не са извършени. Това са релевантните и достатъчни мотиви за издаване на административния акт, които са ясно и безпротиворечиво изложени в него. Пред административния орган не са правени твърдения за недължимост или погасяване на задължението, които да бъдат обсъждани в мотивите на акта.

По делото не е спорно, че жалбоподателят "Напоителни системи" ЕАД-притежава качеството титуляр на разрешително № 003532/16.02.2005г., изменено продължено с Решение № 290/22.10.2010г., издадени от министъра на околната среда и водите, и е носител на правото на водовземане от повърхностни води от язовир "Т.". Не е спорно също така, че през 2020 г. са източени от язовир "Т." 121 572 848 куб. м. вода и такса не е заплатена.

Съгласно нормата на 194, ал. 1, т. 1, б. "а" от ЗВ за правото на използване на повърхностни води се заплаща такса за водовземане. Според дефиницията, дадена с нормата на § 1, ал. 1, т. 7 от ДР на Закона за водите, "водовземането" обхваща всички дейности, свързани с отнемане на води от водните обекти.

Съгласно чл. 194б ЗВ, ежегодно към 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни, включително на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, определят и декларират дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и обявен на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите. Образецът съдържа данните съгласно тарифата по чл. 194, ал. 6, въз основа на които се определят таксите. В

подадената от оспорващото дружество коригираща декларация е посочен идентичен размер на задължението, какъвто е определен и в АУПДВ.

Предвид гореизложеното съдът намира, че размерът на дължимата такса за водовземане за процесните периоди е законосъобразно определен, съобразно методиката, посочена в Закона за водите и Тарифата, посочени в АУПДВ и по-горе. Не се твърдят и не се установат извършени плащания от страна на дружеството-жалбоподател.

Относно определената лихва, съдът съобрази следното: По аргумент от чл. 84 ЗЗД забавата настъпва след изтичане на определения срок без да е необходимо да бъде връчвана покана за доброволно изпълнение. В случая съгласно чл. 194б, ал. 2 ЗВ задължението по декларацията, по която задълженото лице е изчислило дължимата такса, се внася в срок до 15 февруари на годината, следваща годината на задължението, поради което периодът на забавата за отчетния период е от 16.02.2021 г., както е приел и административния орган.

При горните мотиви следва извод, че не са налице основанията на чл. 146 АПК за отмяна на оспорения АУПДВ - актът е издаден от компетентен орган, спазена е установената форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с материалноправните разпоредби и съответства на целта на закона. Предвид това жалбата е неоснователна, поради което същата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл. 143, ал. 3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело, разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер на 100 лв., Водим от гореизложеното Административен съд - София-град, III отделение, 61-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Напоителни системи" ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес – [населено място], район „О. купел“, [улица], представлявано от А. С. М. , против Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) № 75/09.09.2022г., издаден от директора на Б. дирекция "И. район", с който е установено по основание и размер задължение на "Напоителни системи" ЕАД, представляващо дължима такса за водовземане от повърхностни води съгласно разрешително № 003532/16.02.2005г., изменено и продължено с Решение № 290/22.10.2022г., издадени от Министъра на околната среда и водите, и на осн. § 9, предложение второ от ПЗР на ЗВ, за периода 01.01.2020г. до 31.12.2020г. , в размер: главница – 110631, 29 лв., ведно с дължимата законна лихва за периода на забава от 16.02.2021 г. до 09.09.2022 г. в размер на 17548,76 лв., както и законна лихва до окончателното погасяване на главницата от датата, следваща датата на издаване на настоящия АУПДВ

ОСЪЖДА "Напоителни системи" ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес – [населено място], район „О. купел“, [улица], представлявано от А. С. М. да заплати на Б. дирекция "И. район", разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: